

מיכל שכנאי, כד קטן, טכניקה מעורבת, 2026
צילום אורית ישי

משק חי

מיכל שכנאי

אוצרות: נטע הבר ואילת הרצוולף

בתוך מוזיאון הטבע הישן, בין ויטרינות עמוסות פוחלצים, שלדים ועתיקות, הציבה מיכל שכנאי פריטי "ארכיאולוגיה עכשווית" – אובייקטים היברידיים הומוריסטיים העשויים חפצי רדי מייד, פלסטיק, זהב וגבס. הפסלונים מוצגים בגומחות קטנות, כמעין מזבחות, חפצי פולחן או שרידים קדושים. חיות המשק המבויתות המופיעות בפסלונים, מאזכרות את תפקידן בחקלאות, במיתוסים דתיים, בעקידה ובהקרבת קורבנות.

שכנאי חוקרת ומפרקת לגורמים את ההיבט הערכי והאסתטי-פולחני של הלאומיות הישראלית. בתערוכה זו היא מתמקדת בדימויים, בטקסים ובמרחבים החקלאיים המזוהים עם ההתיישבות העובדת.

על גג הויטרינה המרכזית באולם הטבע מוקרנת עבודת הוידאו "במשק". הדימויים שבה לקוחים מחוברות הדרכה חקלאיות מארכיון בית חנקין ומסרטי ארכיון מחגי העומר בקיבוצים. הוידאו, החוזר בלופ, מתאר את ריטואל העבודה החקלאית האין סופי. המקצב הסימלי של מחול חגיגות העומר משתלב בתקתוק "שעוני הנוצות" המוצבים מול שולחנו של יהושע חנקין.

את הצבת הוידאו מקיפות "חלקות שדה" שגבולותיהן מסומנים בשורות עצים, בדומה לשורות הברושים המשמשות לגידור בתי קברות או חלקות חקלאיות. את

הברושים החליפה האמנית ב"עצי ריח" שצופו בטון – חומר המוכר מעולם ההנצחה
וקשור בבניית הארץ.

במרחב שבין הגבוה לנמוך, בין המיתי למגוחר ובין החיים למתים, יוצרת שכנאי "משק
חי" מוקף שלדים ופוחלצים.

מיכל שכנאי, **גמל גמלי**, טכניקה מעורבת, 2026, צילום אורית ישי